

Protocol kindermishandeling en grensoverschrijdend gedrag

het Hummeltje

KINDERDAGVERBLIJF

A. De Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

De Meldcode is gebaseerd op drie pijlers: *Meldnormen*, *Situaties van Onveiligheid* en de *Afwegingsvragen*.

Meldnormen: in welke situaties moeten onze leidsters melden?

De leidsters *moeten* een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

1. In **alle** gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure.
2. In alle **andere** gevallen waarin de leidster meent dat zij, gelet op haar competenties, haar verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
3. Wanneer een leidster die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Situaties van onveiligheid (voorbeelden zie bijlage 1)

In het afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de leidster *altijd* moet melden bij Veilig Thuis. Dit zijn situaties waarbij er sprake is van:

- Acute onveiligheid
- Structurele onveiligheid
- Disclosure (d.w.z. kind/volwassene geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling van verwaarlozing)

Acute onveiligheid

Een zorgvrager die in direct fysiek gevaar is, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.

Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat onze leidster allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de *afwezigheid* van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Structurele onveiligheid

Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Disclosure

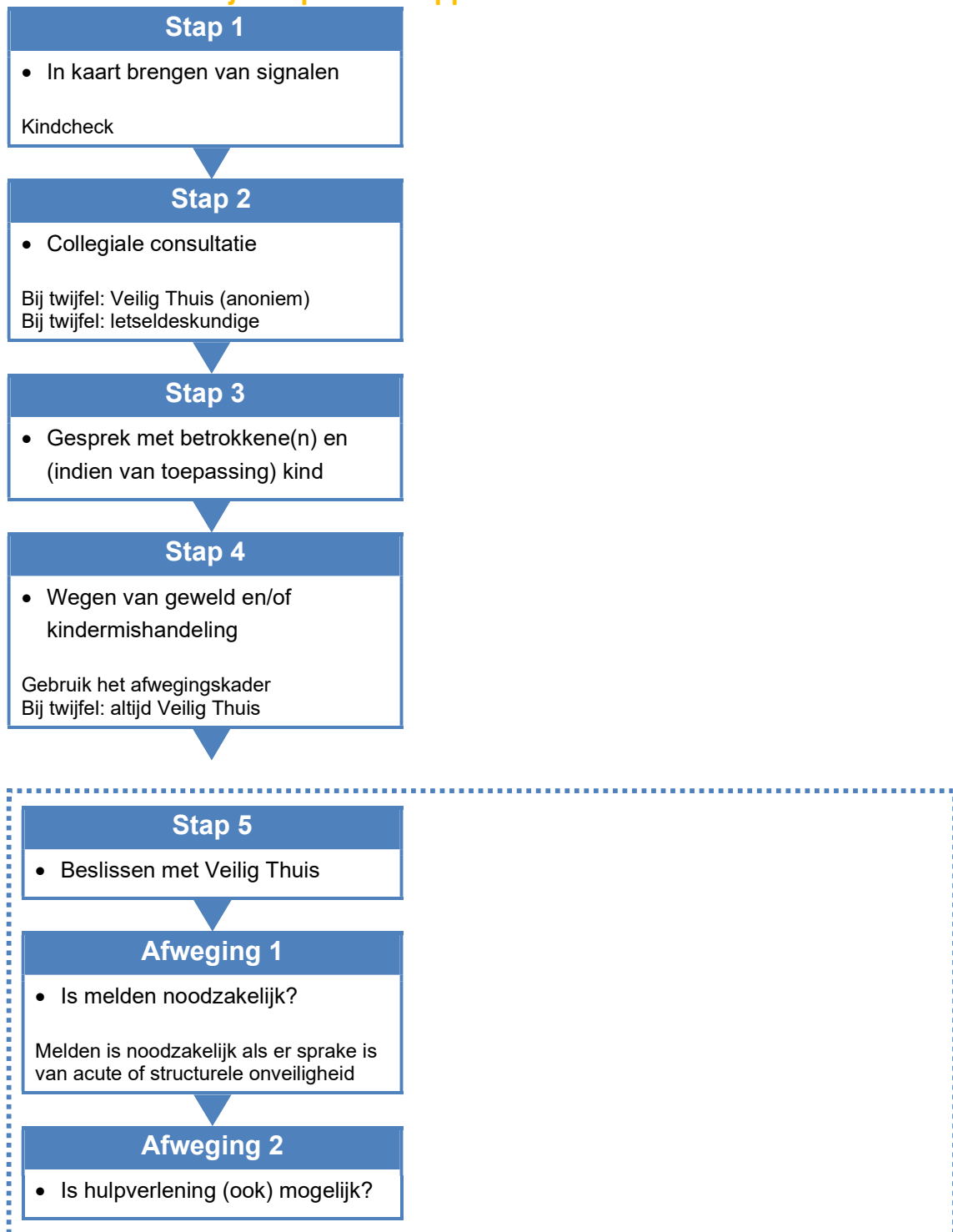
Slachtoffers (kind of volwassene) die uit zichzelf een leidster om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich uiten bij een leidster zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Dit noemen we *disclosure* oftewel: onthulling. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis

ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. De drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen die in stap 4 wordt gesteld.

Afwegingsvragen

Het *afwegingskader* (toe te passen in stap 4), bevat de vijf *afwegingsvragen* waarmee onze leidsters bij de twee beslissingen, die in stap 5 van de Meldcode moeten worden genomen, worden ondersteund.

Overzicht wettelijk verplichte stappen

Omschrijving van de stappen

Stap 1: In kaart brengen van signalen

De signalen worden door de leidsters en de eigenaresse (AF) in kaart gebracht. Als je als leidster signalen opvangt die kunnen duiden op huiselijk geweld of kindermishandeling, wordt gevraagd om deze signalen in kaart te brengen. Deze signalen worden genoteerd, net als de uitkomsten van de gesprekjes met ouders over de signalen en het vervolg. Als hulpmiddel is hiervoor een kind-volg-systeem beschikbaar op het Hummeltje.

De kindcheck houdt in dat bepaalde groepen volwassenen nagaat of zij voor minderjarige kinderen zorgen en zo ja, of die kinderen veilig bij hen kunnen opgroeien. Zij voeren de kindcheck uit bij volwassen ouder(s) die bijvoorbeeld ernstige psychische problemen hebben, drugs- of alcoholverslaafd zijn of een gewelddadige partner hebben. Op basis van signalen van ouders, ofwel oudersignalen, gaat de leidster systematisch na of kinderen mogelijk in een risicovolle situatie opgroeien. De leidster voert de kindcheck uit als problemen van volwassen patiënt de gezondheid, het welzijn of de veiligheid van minderjarige kinderen ernstig kunnen bedreigen. Het signaleren wordt gezien als een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van pedagogisch medewerkers/leidsters. In dat opzicht is signalering geen stap in het stappenplan, maar een basishouding.

Het gaat dan bijvoorbeeld om volwassenen die:

- hevige en/of acute psychische problemen hebben, zoals een ernstige depressie of manie, psychose of dissociatie;
- leiden aan ernstige en/of acute suïcidale gedachten en/of gedrag;
- structureel agressief gedrag vertonen;
- (vermoedelijk) slachtoffer zijn van huiselijk geweld;
- ernstig verslaafd zijn aan alcohol, drugs of andere middelen;
- in een crisissituatie verkeren, zoals problematische schulden of (dreigende) huisuitzetting;
- ernstige chronische lichamelijke problemen hebben;
- verstandelijk beperkt zijn;
- vrezen voor eergeweld;
- extreem onhygiënisch, onveilig of zeer slecht gehuisvest zijn

Algemene vragen bij de kindcheck:

- Wonen er (de hele week) minderjarige kinderen bij u in huis?
- Deelt u de zorg voor hen met een volwassene? Hoe is de zorg verdeeld?
- Waar verblijven de kinderen overdag?
- Lukt het u om uw kinderen aandacht, tijd en zorg te geven?
- Hoe houdt u voldoende toezicht op uw (kleine) kinderen?
- Wie doet de praktische zaken, zoals kinderen naar school brengen, koken en wassen

Het Hummeltje neemt hierin de volgende stappen:

De eerste stap is signalen in kaart brengen, zoals de Meldcode voorschrijft. In dit geval: oudersignalen die mogelijk een risico vormen voor minderjarige kinderen. Als onze ouder(s) eerlijk antwoord geeft op onze vragen en zich bewust zijn van de reële risico's voor de kinderen, neem wij de volgende stappen:

- Ga na of de ouder(s) onze zorgen over de kinderen overtuigend heeft weggenomen.

- Bij twijfel wordt de eigenaresse (AF) gevraagd of Veilig Thuis om mee te denken. Eventueel wordt professionele hulp ingezet of ondersteuning uit gevraagd uit het netwerk van de ouder(s).
- Als er zorgen blijven bestaan, dan leggen wij de ouder(s) uit dat wij Veilig Thuis inschakelen voor een onderzoek naar de situatie van de kinderen. Hierbij wordt aangegeven aan de ouder(s) dat het gezin mogelijk (extra) hulp krijgt. Als blijkt dat de ouder(s) onze vragen ontwijken of dat we onvoldoende of onjuiste informatie krijgen of de ouder(s) is zich niet bewust van de risico's voor de kinderen, handelen wij als volgt:
 - Er wordt nagegaan of er hulpverleners bij het gezin zijn betrokken die de situatie van de kinderen kunnen helpen beoordelen.
 - Als dit niet het geval is, leggen wij aan de ouders uit dat wij de Meldcode gaan volgen en Veilig Thuis om advies gaan vragen. Hierbij wordt uitgelegd dat dit kan leiden tot een onderzoek naar de situatie van de kinderen en zo nodig tot (extra) hulp.

De kindcheck leidt er dus niet altijd toe dat alle vijf de stappen van de Meldcode worden doorlopen. Deze oudersignalen legt de AF (eigenaresse) vast in een patiënt/kind dossier.

Stap 2: Overleg over de signalen

De tweede stap is het overleg over de signalen. Om de signalen goed te kunnen duiden, is overleg tussen de leidsters en de eigenaresse (AF) noodzakelijk. De eigenaresse (AF) kan op aangeven daarna zo nodig Veilig Thuis raadplegen. Dit kan anoniem. Bij een vermoeden van (dreigende) vrouwelijke genitale verminking of eer gerelateerd geweld zal doorgaans een beroep moeten worden gedaan op specifieke expertise.

Stap 3: Gesprek met betrokkene(n) ouder(s) en kind

De eigenaresse (AF) en de desbetreffende leidster (en eventueel mentor) gaat in gesprek met de betrokkene(n) ouder(s). De leidster/mentor, als dit van toepassing, voert samen met de eigenaresse (AF) het gesprek met het kind.

In het gesprek met de ouders gaat het er om dat de leidster en de eigenaresse (AF):

1. het doel van het gesprek uitlegt;
2. de signalen, dit wil zeggen de feiten die zij heeft vastgesteld en de waarnemingen die zij heeft gedaan, bespreekt;
3. de ouder(s) uitnodigt om daarop te reageren;

Pas na deze reactie zo nodig komt tot een interpretatie van wat zij heeft gezien en gehoord en wat haar in reactie daarop verteld is.

Een gesprek met (een van) de ouders kan in bijzondere gevallen achterwege blijven in verband met de veiligheid van het kind of die van anderen. Bijvoorbeeld als de leidster of eigenaresse (AF) redenen heeft om aan te nemen dat zij het kind dan uit het oog zal verliezen omdat de ouders het kind van school zullen halen, of niet meer naar de leidster zullen brengen, of dat het eer gerelateerd geweld zal escaleren.

Wanneer je het kind spreekt is het zaak om suggestieve vragen te vermijden en rekening te houden met de loyaliteit die kinderen hebben naar hun ouders. Omdat professioneel ingrijpen vaak de enige manier is om herhaling van kindermishandeling te voorkomen is het verstandig geen geheimhouding te beloven.

Soms zal het vermoeden door het gesprek met ouders of kind worden weggenomen, dan zijn de volgende stappen van het stappenplan niet nodig. Worden de zorgen over de signalen door

het gesprek niet weggenomen, dan worden ook de volgende stappen gezet.

Stap 4: Wegen van geweld en/of kindermishandeling: inschatten risico, aard en ernst

Na het verzamelen van gegevens volgt de stap om de informatie te wegen: hoe groot is het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling, wat zou de aard of ernst kunnen zijn? Bij deze stap wordt de beslissing gemaakt:

- Melden bij Veilig Thuis;
- Is hulpverlening (ook) mogelijk.

De “Vijf afwegingsvragen” in deze stap zijn:

De eigenaresse (AF) beoordeelt over melding via de vijf afwegingsvragen (vermoeden) van geweld of kindermishandeling:

1. Heb ik op basis van stap 1 tot en met 4 nog steeds een vermoeden van (dreigende) kindermishandeling en/of huiselijk geweld;
2. Schat ik op basis van stap 1 tot en met 4 dat er sprake is van acute of structurele onveiligheid?
3. Ben ik in staat om effectieve hulp te bieden of te organiseren om (dreigende) kindermishandeling en/of huiselijk geweld af te wenden en te monitoren?
4. Aanvaarden betrokken hulp om (dreigende) kindermishandeling en/of huiselijk geweld af te wenden en zijn zij bereid en in staat zich hiervoor in te zetten?
5. Leidt de hulp binnen aanvaardbare of afgesproken tijd tot (herstel van) duurzame veiligheid en/of het (herstel van) welzijn van betrokkene(n)?

Bovenstaande afwegingvragen worden middels onderstaand schematisch overzicht doorlopen.

Vijf afwegingsvragen

	1	<p><i>Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</i></p> <p><i>Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier.</i> <i>Ja: Ga verder met afweging 2.</i></p>
Meldnorm 1	2	<p><i>Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</i></p> <p><i>Nee: Ga verder met afweging 3.</i> <i>Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.</i></p>
Meldnormen 2 en 3	3	<p><i>Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i></p> <p><i>Nee: Melden bij Veilig Thuis.</i> <i>Ja: Ga verder met afweging 4.</i></p>
	4	<p><i>Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i></p> <p><i>Nee: Melden bij Veilig Thuis.</i> <i>Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.</i></p>
	5	<p><i>Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen? Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen.</i></p> <p><i>Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis.</i> <i>Ja: Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.</i></p>

Overigens wordt er bij twijfel altijd Veilig Thuis geraadpleegd! De afwegingskaders zijn bedoeld voor inschatting van de ernst van de situatie. Het is niet zo dat de leidster/eigenaresse (AF) zelf vaststelt of er daadwerkelijk sprake is van kindermishandeling.

Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis:

De eigenaresse (AF) van het Hummeltje neemt als volgt de twee beslissingen voor:

<p>1. Is melden noodzakelijk?</p> <p>Melden is noodzakelijk als er sprake is van:</p> <ul style="list-style-type: none">• Acute onveiligheid• Structurele onveiligheid	<p>2. Is hulp verlenen of organiseren (ook) mogelijk?</p> <p>Hulp verlenen is mogelijk als:</p> <ul style="list-style-type: none">• De professional in staat is om effectieve/passende hulp te bieden of organiseren• De betrokkenen meewerken aan de geboden of georganiseerde hulp• De hulp leidt tot duurzame veiligheid <p>Indien hulp verlenen op basis van een van deze punten niet mogelijk is, is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk.</p>
--	--

Wettelijke verplichtingen

Noodsituaties

Bij signalen (van ouders, leidsters en/of eigenaresse) die wijzen op zo ernstig en acuut geweld dat het kind daartegen onmiddellijk moet worden beschermd, kan de eigenaresse (AF)/leidster meteen advies vragen aan Veilig Thuis. Komt men daar op basis van de signalen tot het oordeel dat onmiddellijke actie is geboden, dan is het mogelijk in hetzelfde gesprek een melding doen. Zo kunnen op korte termijn de noodzakelijke acties in gang worden gezet.

Acuut gevaar: 112;

Politie: 0900 – 8844;

Veilig Thuis: 0800-2000(algemene nummer)

Na de melding

Een melding is geen eindpunt. Als de eigenaresse (AF) een melding doet, bespreekt zij ook wat de leidster, binnen de grenzen van hun taak, kunnen doen om het stappenplan Meldcode kindermishandeling kind te ondersteunen. Als het kind is gemeld bij Veilig Thuis en er nieuwe signalen zijn, is het van belang deze door te geven aan Veilig Thuis.

Veilig Thuis houdt melders op de hoogte op de uitkomst van het onderzoek en de acties die in gang worden gezet. Het op gang brengen van hulp in het gezin is de aanzet tot het verhelpen van de problemen. Het kost enige tijd voordat die hulp vruchten afwerpt. Vanzelfsprekend worden alle stappen die zijn genomen zorgvuldig vastgelegd.

Privacy

Voor de specifieke aandacht voor de wijze waarop het personeel omgaat met gegevens waarvan zij het vertrouwelijk kent of redelijkerwijs moet vermoeden verwijzen wij u naar ons privacyreglement- en verklaring op onze website.

Borging Meldcode

Het Hummeltje bevordert de kennis en het gebruik van de Meldcode door dit onderdeel uit te laten maken van permanente educatie in ons opleidingsplan.

B. Meld-, overleg- en aangifteplicht (MOA)

Algemeen

Binnen het Hummeltje kan het voorkomen dat we te maken krijgen met onwenselijke situaties:

- Mogelijke seksuele intimidatie en seksueel misbruik;
- Psychisch en fysiek geweld;
- Discriminatie en radicalisering.

Hieronder worden de (vervolg)stappen nader uitgelegd die moeten worden genomen wanneer bijvoorbeeld een beroepskracht (leidster) het vermoeden heeft dat een leidinggevende/houder een kind misbruikt of mishandeld heeft en/of als zij dit vermoeden heeft bij een collega of stagiair.

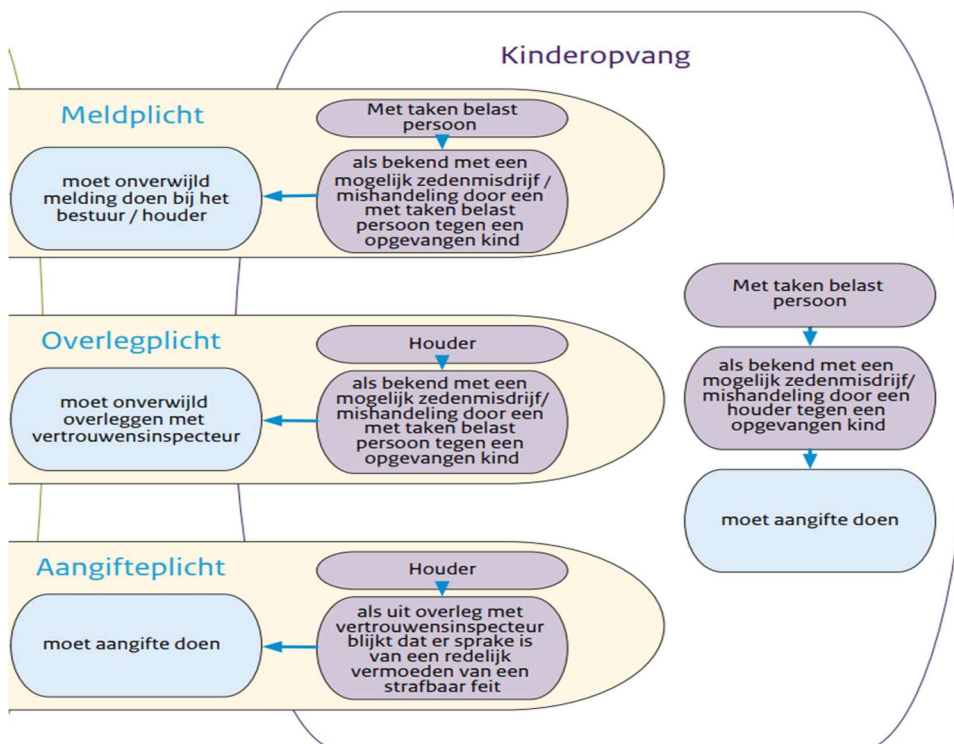
De houder, medewerkers en ouders kunnen de vertrouwensinspecteur (van het onderwijs) bellen (ook bij twijfels) wanneer in of rond de locatie van het Hummeltje signalen zijn over:

- a. Mogelijke seksuele intimidatie en seksueel misbruik (zedenmisdrif);
- b. Psychisch en fysiek geweld (mishandeling);

De meld-, overleg-, en aangifteplicht

Heef een **houder/leidinggevende** een vermoeden van een mogelijk zedenmisdrif (a) of een mogelijke mishandeling (b) van een (opgevangen) kind door met een taken belast persoon (medewerker, leidsters, stagiaire) dan is hij verplicht onverwijld te overleggen met de vertrouwensinspecteur. Betreft het vermoeden de houder zelf, dan is **een met taken belast persoon verplicht (medewerkers, leidsters, stagiaire, vrijwilligers)** direct aangifte te doen.

Het stroomschema voor het Hummeltje voor de meldplicht, overlegplicht en aangifteplicht ziet er dan als volgt uit:

Situaties nader uitgelegd uit stroomschema:

Bij mishandeling/zedenmisdrif: leidster/stagiaire/vrijwilliger **versus** leidster/stagiaire/vrijwilliger, **meldplicht bij houdster/leidinggevende**

Bij mishandeling/zedenmisdrif: houdster/leidinggevende **versus** leidster/stagiaire/vrijwilliger, **overlegplicht vertrouwensinspecteur**

Bij mishandeling/zedenmisdrif: leidster/stagiaire/vrijwilliger **versus** houdster/leidinggevende, **(direct) aangifteplicht (en/of eerst in overleg met vertrouwensinspecteur)**

Bij mishandeling/zedenbedrijf is er sprake van **een strafbaar feit**: houdster/leidinggevende **versus** vertrouwensinspecteur, **aangifteplicht**

Bij mishandeling/zedenmisdrif: ouders **versus** leidster/stagiaire/vrijwilliger/houdster, **overlegplicht vertrouwensinspecteur** en/of **aangifteplicht** bij redelijk vermoeden tegen werknemers/houdster.

De vertrouwensinspecteur

De vertrouwensinspecteur luistert, informeert en adviseert en probeert in gezamenlijk overleg tot de juiste vervolgstappen te komen, bijvoorbeeld over het indienen van een formele klacht of het doen van aangifte.

Met de vertrouwensinspecteur kan contact worden opgenomen (ieder werkdag tussen 08:00 uur en 17:00 uur) op **0900 1113111**.

Bijlage(n)

1. Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de praktijk van de kinderopvang, bijvoorbeeld: kinderdagverblijf, peuterspeelzaal, gastouderbureau, buiten/tussenschoolse opvang.

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none">• Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft.• (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe.• Poging tot verwuring.• Wapengebruik.• Geweld tijdens de zwangerschap.• (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar.• Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking).• Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel.• Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt.• Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn.• Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs.• Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	<ul style="list-style-type: none">• Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden.• Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft.• Poging tot verwurging.• Wapengebruik.• Geweld tijdens de zwangerschap.• (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar.• Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking).• Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel.• Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt.• Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn.• Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs.• Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.• (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe.• Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken.• Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben.• Minderjarigen die stelselmatig getuige zijn van huiselijk geweld.• Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden.

- Psychische en/of fysieke mishandeling door escalerende vormen van langdurige stalking in partnerrelaties.

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex-)partnerstalking, huwelijksdwang, eengerelateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.
Voorbeelden	n.v.t

2. Welke vormen van kindermishandeling zijn er?

Lichamelijke mishandeling

Er is sprake van lichamelijke mishandeling als de ouder lichamelijk geweld tegen het kind gebruikt, zoals slaan, schoppen, bijten, knijpen, krabben, het toebrengen van brandwonden of laten vallen.

Lichamelijke verwaarlozing

Het kind datgene onthouden wat het voor zijn lichamelijke gezondheid en ontwikkeling nodig heeft, zoals goede voeding, voldoende kleding, voldoende slaap, goede hygiëne en benodigde medische verzorging.

Psychische of emotionele mishandeling

Stelselmatig vernederen, kleineren, pesten, bang maken, bedreigen met geweld, achterstellen, het verbieden met anderen om te gaan, eisen stellen waaraan het kind niet kan voldoen.

Psychische of emotionele verwaarlozing

Het kind datgene onthouden wat het voor zijn geestelijke gezondheid en ontwikkeling nodig heeft: aandacht, respect, veiligheid, scholing, contact, warmte, liefde, genegenheid en bevestiging.

Seksueel misbruik

Seksuele handelingen bij of met het kind, die niet passen bij leeftijd of ontwikkeling, of seksuele handelingen waaraan het kind zich niet kan onttrekken. Dit gaat van het betasten van het lichaam tot verkrachting en komt voor bij kinderen van alle leeftijden. Ook het tonen van pornografisch materiaal aan een kind valt onder seksueel misbruik.

Getuige zijn van huiselijk geweld

Kinderen hoeven niet alleen slachtoffer te zijn van mishandeling, maar kunnen ook getuige zijn van huiselijk geweld. Het kan gaan om partnermishandeling, maar ook geweld tussen broers en/of zussen of oudermishandeling.

Specifieke vormen van huiselijk geweld of kindermishandeling

Het stappenplan schetst in algemene zin de stappen die in geval van signalen van huiselijk geweld of kindermishandeling dienen te worden gezet. Bij specifieke vormen van dit geweld moeten de stappen soms nader worden ingekleurd. Bijvoorbeeld bij signalen van seksueel geweld, vrouwelijke genitale verminking of eer gerelateerd geweld.